

Искания

Комисията моли Съда да заключи както следва:

България не е изпълнила своите задължения съгласно член 21 от Директива 2004/49/ЕО ⁽¹⁾;

- като не е успяла да гарантира независимостта на специализираното звено за разследване от управителя на инфраструктурата, България не е изпълнила задълженията си съгласно член 21, параграф 1 от Директива 2004/49/ЕО;
- като не е успяла да гарантира достатъчно ресурси за специализираното звено, за да изпълнява функциите си независимо, България не е изпълнила задълженията си съгласно член 21, параграф 2 от Директива 2004/49/ЕО;
- да се осъди Република България да заплати разходите по производството.

Правни основания и главни доводи

1. Съгласно член 21 от Директива 2004/49/ЕО, държавите-членки са длъжни да гарантират, че разследванията на злополуки и инциденти, посочени в член 19, се провеждат от постоянен орган, който се състои от най-малко един следовател, квалифициран да изпълнява функцията на главен разследващ в случай на произшествие или инцидент. Този орган е независим в своята организация, законова структура и вземане на решения от всякакви оператори на инфраструктури, железопътни предприятия, от органите, налагащи такси, разпределящи инфраструктурен капацитет и организациите, уведомявани за взетите мерки, както и от всяка страна, чиито интереси биха могли да са в противоречие с функциите, възложени на разследващия орган. Освен това, той е независим и от органа по безопасността, както и от всякакъв регулатор на железопътни мрежи.
2. В своята искова молба Комисията отбелязва, че специализираното звено за разследване на произшествия и инциденти създадено в рамките на Министерство на транспорта, не е независимо от управителя на инфраструктурата — Национална компания „Железопътна инфраструктура“. По-конкретно, звеното се характеризира с липса на организационна независимост, както и липса на автономия относно взимането на решения. В този смисъл, Република България не се е съобразила с разпоредбите на член 21 параграф 1 от Директива 2004/49/ЕО.
3. В исквата молба Комисията посочва също така, че нормативната уредба на Република България не гарантира, достъпа до достатъчно ресурси, за да може специализираното звено да изпълнява функциите си независимо, по смисъла на член 21 параграф 2 от Директива 2004/49/ЕО.

⁽¹⁾ Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно безопасността на железопътния транспорт в Общността и за изменение на Директива 95/18/ЕО на Съвета относно лицензирането на железопътните предприятия и Директива 2001/14/ЕО относно разпределяне на капацитета на железопътната инфраструктура и събиране на такси за ползване на железопътната инфраструктура и за сертифициране за безопасност (Директива относно безопасността на железопътния транспорт)

ОВ 2004, L 164, стр. 44; Специално българско издание: глава 7, том 14, стр. 62

Преюдициално запитване от High Court (Ирландия), постъпило на 5 февруари 2019 г. — Minister for Justice and Equality/PI

(Дело C-82/19)

(2019/C 122/15)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court (Ирландия)

Страни в главното производство

Молител: Minister for Justice and Equality

Ответник: PI

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли независимостта на прокурор от изпълнителната власт да се определя в съответствие с неговото положение в рамките на съответната национална правна система? Ако отговорът е отрицателен, по какви критерии следва да се определи дали е налице независимост от изпълнителната власт?
- 2) Достатъчно независим ли е от изпълнителната власт прокурор, който в съответствие с националното право се подчинява пряко или косвено на евентуални разпореждания или указания, издадени от Министерство на правосъдието, за да се смята този прокурор за съдебен орган по смисъла на член 6, параграф 1 от Рамковото решение ⁽¹⁾?
- 3) Ако това е така, трябва ли прокурорът да бъде и функционално независим от изпълнителната власт, и по какви критерии следва да се определи дали е налице функционална независимост?
- 4) В случай че е независим от изпълнителната власт, представлява ли „съдебен орган“ по смисъла на член 6, параграф 1 от Рамковото решение прокурор, чиито функции са сведени до започването и провеждането на разследвания и гарантиране, че тези разследвания се провеждат обективно и законосъобразно, издаването на обвинителни актове, изпълнението на съдебни решения и провеждането на наказателното преследване на престъпления, и който не издава национални заповеди за арест и не може да изпълнява съдебни функции?
- 5) Представлява ли прокурорът на Цвикау „съдебен орган“ по смисъла на член 6, параграф 1 от Рамково решение от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки?

⁽¹⁾ Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки (ОВ L 190, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 3).